

EL SETÈ ÀNGEL

CIRICI, David

Ed.: Proa, Col.: La butxaca, 1ª edició juny 2018, 302 pàg., Premi Sant Jordi 2016

L'Ernest, el seu fill Marc, de 7 anys, la Sophie i el seu fill Max, naveguen amb un veler per les illes gregues del mar Egeu. Mentre l'Ernest és a la cabina, un cop de mar s'enduu el Marc i no el poden trobar. Comença una angoixosa recerca en la qual l'Ernest es culpabilitza per la pèrdua. La Sara mare del Marc, separada de l'Ernest, viatja a Icària i li retreu durament l'accident. En Marc mig inconscient es recollit per uns refugiats que arriben a la costa. Enmig de la confusió, una família siriana l'acull, i van a parar a un camp de refugiats, i després viatgen cap a la frontera amb Macedònia. L'Ernest, desesperat, el busca per tot arreu, pensant que ja és mort. Viu amb el voluntaris que reben els migrants a la costa, i té una aventura amb una de les caps. Mentrestant, en Marc viu amb la família de l'Ahmad, la Ikran i dos nens, la Hani i el Mazen, juga amb ells i es fa molt amic de la Hani. Al Pireu, uns traficants de persones estan a punt d'endur-se'l, però és alliberat per l'Ahmad. Prop de Tessalònica, ell envia la Ikran i els dos nens amb un camió per creuar la frontera amb Macedònia, però reté el Marc, perquè així, amb un nen, podrà creuar més fàcilment la frontera. Maria Figueredo, una periodista portuguesa que està cobrint el drama dels refugiats i pateix assetjament per part d'un dels seus caps del diari, es troba amb Valèria Fernandes una dura fotoperiodista acostumada a aquestes missions. Les dues van a parar al camp on entrevisten l'Ahmad; els conta que el Marc és el seu fill, però el Marc els diu que és espanyol i s'ha perdut. L'Ahmad els explica la seva història de guerra i de morts: la seva dona és morta, ell va haver de matar el seu germà, marit de la Ikran i pare de la Hani i en Mazen, perquè no matessin el seu fill, que al seu torn mor en un accident. Arriba la notícia de la mort de la Ikran i els nens ofegats en la caixa d'un camió creuant la frontera. L'Ahmad embogit es cala foc. En Marc pot parlar amb el seu pare, però abans que el trobin, és a punt de morir per menjar cacauets dels quals és al·lèrgic.

Relat per introduir al drama dels refugiats que encara la diferència de cultura i valors entre els nouvinguts i els europeus. Una mica simple i previsible. Alguns passatges es fan llargs i repetitius; com quan insisteix molt en una situació, estat d'ànim o problema que no acaba de resoldre's. La contraposició de turistes, periodistes, voluntaris i refugiats, amb unes aspiracions problemàtiques tan diferents, és descrita amb encert i demostra que ho coneix sobre el terreny. En treu vivències i detalls que reforcen l'entramat que exposa en forts contrastos: com el record del "dia trist del nen", quan te sis anys i els pares li comuniquen que es separen. Després explora els tres naufragis: el personal de l'Ernest que s'havia vist com a triomfador, el naufragi real d'en Marc i també la situació actual d'Europa en aquests moments.

L'Ernest que ha viscut sempre bé, amant dels plaers, s'enfronta a un gran dolor que no pot assumir. La Sara, la seva dona, el culpabilitza i li retreu totes les omissions de la vida passada. El seu naufragi és descrit amb detall. Descobreix la fragilitat de la vida seva i que en un moment de desesperació acaba al llit amb una voluntària que acaba de conèixer. Ell mateix acaba horroritzat, però no té recursos per afrontar-ho. Hi ha una descripció desagradable de sexe. Al final, el protagonista reflexiona, en recobrar el seu fill, i també en sentir de prop la tendresa, el dolor i l'alegria de la seva ex-dona, la mare d'en Marc. L'Ernest, d'aquest enfonsament personal, n'ha tret una lliçó i es planteja la necessitat de canviar d'actitud i donar sentit a una vida mancada de valors forts.

31/1/2019
